

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันวิทยาการด้านเทคนิคและวิชาการด้านต่าง ๆ มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอันมาก มนุษย์สามารถประดิษฐ์เครื่องมืออันทันสมัย เพื่อใช้เป็นสื่อกลางติดต่อและเผยแพร่ข่าวสารตลอดจนความรู้ระหว่างกันไ้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่ง De kieffer และ Coachman¹ กล่าวว่า บทบาทของการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการติดต่อสื่อความหมาย [Communicate] ในงานต่าง ๆ นั้น มีความสำคัญในแนวโน้มของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะก่อให้เกิดอิทธิพลอันใหญ่หลวงในด้านความรู้แก่ประชาชนที่จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในเหตุการณ์ของโลกที่โตมีผลสะท้อนมาถึงปัจจุบัน ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา และ สังคมมนุษย์ George Magnan² ได้ให้ทรรศนะว่า ความพยายามทั้งหมดของมนุษย์ เมื่อต้องการจะติดต่อหรือสื่อความหมายซึ่งกันและกันนั้น มนุษย์ได้ใช้สัญลักษณ์ [Symbol] ต่าง ๆ เช่น เสียง คำพูด การเขียน หรือการใช้ภาพเพื่อที่จะให้ผู้อื่นได้เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด ข้อเท็จจริง ตลอดจนความรู้ปรารถนาของตนด้วย โดยเฉพาะการสื่อความหมายด้วยภาพนั้น Hass and Packer³ ได้กล่าวถึงคุณค่าของภาพว่า ภาพเป็นเสมือนแว่นที่ส่องให้เห็นถึงความนึกคิด [Idea] เป็นตัวสร้างความคิด [Thinking] ของบุคคล, ภาพจะช่วยสร้างความสนใจแก่ผู้ที่ได้เห็น เพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ เมื่อได้พบ เราสามารถแสดงการทำงานเป็นขั้น ๆ ด้วยภาพ นางที่ถ่ายภาพช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและเกิดความซาบซึ้ง [Appreciation] ได้อีกด้วย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือในด้านธุรกิจการค้า และอุตสาหกรรมทางกองทุนด้วยเงินปอนด์หลายล้านดอลลาร์ เพื่อทำการโฆษณาภาพในหน้าหนังสือพิมพ์

¹De Kieffer and Coachman, Manual of Audio-Visual Techniques, Prentice Hall, Inc., 1955.

²Magnan George, Visual-art for Industry, Reinhold Publishing Corporation, New York, 1961.

³Hass and Packer, Preparations and Use of Audio-Visual Aids, Prentice Hall, 1952. P.111.

หรือวารสารต่าง ๆ เพราะทางตะวันตกและยอมรับคุณค่าของภาพที่มีอิทธิพลต่อจิตใจประชาชน
 นั้นเอง

Hass and Packer⁴ ยังได้เปรียบเทียบอย่างน่าพิงว่า "ภาพเพียงภาพเดียวมีค่าเท่ากับคำ
 พูดถึง 10,000 คำ" [One picture is worth ten thousand words.] จากคำกล่าว
 นี้มีเหตุผลที่อาจสนับสนุนได้ว่า ถ้าเราสามารถนำภาพหลายภาพมาเรียงต่อกันแล้วให้ภาพเคลื่อน
 ผ่านเครื่องฉาย [Projector] เป็นจำนวน 12 ภาพใน 1 วินาที ก็จะเกิดภาพที่เคลื่อนไหว
 ได้เหมือนธรรมชาติ ทำให้ผู้ชม [audience] มีความเข้าใจอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง อีกทั้ง
 สามารถสร้างความประทับใจ ความซาบซึ้ง มีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้นอีกด้วย จึงนับเป็นคุณประโยชน์-
 กว่าภาพเพียงภาพเดียวที่มีค่าเท่ากับคำพูด 10,000 คำดังกล่าวย่างคนหลายร้อยหลายพันเท่า
 อย่างแน่นอน เป็นความจริงที่ความหมายที่ประสาทสัมผัส รับรู้อย่างต่าง ๆ [Perception] ที่เป็น
 จริง จากการสื่อความหมายโดยที่ใช่เพียงภาพ โดยที่ตาได้เห็นเพียงอย่างเดียว แม้ภาพที่เคลื่อนไหว
 ไหวนั้นเหมือนธรรมชาติที่สุดเพียงใดก็ตาม แต่ก็จะไม่เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งเท่ากับการที่ได้
 เห็นภาพด้วยตา และได้ยินด้วยหูพร้อมกันไป

ข้อสนับสนุนอันนี้ก็คือ ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพบกสหรัฐอเมริกาได้ทำการ
 วิจัยเกี่ยวกับการอบรมว่า การอบรมแบบใดที่จะได้ผลดีที่สุด ผลการวิจัยปรากฏว่า ทหารส่วนมาก
 จะมีการเรียนรู้ดีขึ้น ถ้าได้ใช้คำพูด หูฟัง พร้อม ๆ กันไป ผู้ทำการวิจัย จึงได้เสนอแนะให้กองทัพอากาศ
 ใช้อุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาต่าง ๆ เพื่อช่วยการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น เช่น ใข้กราฟ, ธารท
 แฉนที่ โคอะแกรม รูปภาพ การเขียนภาพประกอบคำอธิบาย หุ่นจำลอง วัสดุหรือของจริง และ
 ภาพยนตร์ เป็นต้น เพราะอุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ให้ทหารมากขึ้นโดยเฉพาะ
ภาพยนตร์ เป็นอุปกรณ์ประเภทเดียวที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นภาพ และได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน
 กัน ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน และทำให้มีความจดจำบทเรียนมากขึ้นด้วย

⁴Ibid.

ด้วยคุณสมบัติพิเศษที่มองเห็นภาพด้วยตา และไต่จับด้วยหูในเวลาเดียวกัน ภาพยนตร์ จึงมีบทบาทอย่างสำคัญต่อสังคมในปัจจุบัน จากที่วงไต่คนเข้าในประเทศไทยเรา กระทรวง พยวงกรม และหน่วยราชการต่าง ๆ แทบทุกแห่ง วงการธุรกิจ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันทางการศึกษาทั่วไปต่างได้ใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการ เผยแพร่กิจกรรม ชี้แจงนโยบาย แสดงผลงาน และสร้างความเข้าใจอันดีต่อประชาชนอย่างแพร่หลาย

จากการวิจัยของนาย ประสพสุข พันธุ์ประยูร⁵ เกี่ยวกับการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ในการใช้สื่อทัศนศึกษาของพัฒนากร ที่สังกัดกรมพัฒนาชุมชน สรุปว่า พัฒนาการส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการใช้สื่อทัศนศึกษา เพื่อส่งเสริม และเผยแพร่งานพัฒนาชุมชนนั้น เป็นหัวใจ ของการปฏิบัติงาน เพราะทำให้ราษฎรได้รับความรู้เพิ่มเติมอย่างมากมายและสื่อทัศนศึกษา ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการส่งเสริมและเผยแพร่งานพัฒนาการชุมชนก็คือ ภาพยนตร์

จึงอาจใช้เป็นเครื่องยืนยันได้ว่าทางที่ทางหนึ่งที่หน่วยราชการจะเข้าถึงประชาชนได้ ก็คือ ภาพยนตร์นั่นเอง เพราะภาพยนตร์ อาจนำไปใช้ในเวลาที่จำกัด ในสถานที่ที่จำกัด โดยเฉพาะ เป็นคนว่า ห้องประชุม ห้องทำงานที่แคบ ๆ หรือแม้แต่ในที่โล่งแจ้งซึ่งต้องการคนดูจำนวนมาก ร้อยจำนวนพัน

เนื่องจากการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการในประเทศไทยยังไม่เคยมีผู้ทำการศึกษา และวิจัยมาก่อนเลย และการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการนับวันก็จะขยายวงกว้างยิ่งขึ้นทุก-ขณะ ดังนั้น การสำรวจ และศึกษาโดยนำผลงานของแต่ละหน่วยที่ทำงานด้านนี้มาทำการวิเคราะห์ หาข้อเท็จจริง ก็จะนับเป็นประโยชน์ต่อหน่วยราชการเองตลอดจนวงการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในค่านับดูหา และอุปสรรคที่หน่วยผลิตภาพยนตร์แต่ละหน่วยของประสมขณะดำเนินงาน อันอาจเป็นข้อคิดใหญ่บริหารที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง และรับผิดชอบให้ทำการปรับปรุงแก้ไข เพื่อความ

⁵ประสพสุข พันธุ์ประยูร "การศึกษาลักษณะที่มีผลต่อการใช้สื่อทัศนศึกษาเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่งานพัฒนาชุมชนของพัฒนากร ในจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย"

เจริญก้าวหน้าของราชการอันส่งผลถึงประเทศชาติที่กำลังทำการเร่งรัดพัฒนาในปัจจุบัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นมโนเหตุของใจให้เขียนตกลงใจที่จะทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ปัญหา และ อุปสรรคการผลิตรายการของหน่วยราชการในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ คือ

1. เพื่อทำการวิเคราะห์หลักการ และ วิธีดำเนินงานในด้านการผลิตรายการของหน่วยราชการต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบในด้านการผลิตรายการ

1.1 ประเภทของรายการที่ผลิต ซึ่งแยกตามความมุ่งหมาย

1.2 เครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุในการผลิต

1.3 กำลังคน

1.4 งบประมาณ

1.5 วิธีดำเนินงาน ผลงาน และประโยชน์ที่ได้รับจากรายการที่ทำการผลิต

2. เพื่อต้องการทราบปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงานทุก ๆ ด้านในการผลิตรายการว่ามีอะไรบ้าง

3. เพื่อศึกษาและค้นคว้าวิธีการอื่นที่เหมาะสมที่จะเป็นข้อเสนอแนะต่อหน่วยราชการที่กำลังผลิตรายการของตนเองและหรือที่กำลังมีโครงการผลิตรายการในอนาคต เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีทั้งปริมาณ และคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. รายการที่ทำการศึกษา และวิจัยหมายถึงรายการเสียงและรายการเขียนทั้งชนิด คำข่าว และสีขนาด 16 มม.

2. ภาพยนตร์ที่หน่วยราชการทำการผลิต หมายถึง ภาพยนตร์ทุกประเภท เช่น ภาพยนตร์ข่าว ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาโดยเฉพาะและภาพยนตร์บันเทิงโดยสิ้นเชิง เป็นต้น

3. การผลิตภาพยนตร์ หมายถึง ขบวนการทั้งหลายตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเป็นภาพยนตร์ที่นำไปฉายได้ตามความมุ่งหมาย

4. หน่วยราชการในประเทศไทยในที่นี้ หมายถึง หน่วยผลิตภาพยนตร์ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนคร เท่านั้น หน่วยผลิตภาพยนตร์ที่อาจมีในส่วนภูมิภาคถือเป็นหน่วยงานเกี่ยวเนื่องกัน หนึ่ง รัฐวิสาหกิจบางแห่งที่ทำการผลิตภาพยนตร์ของตนเองหรือที่ไม่ได้ผลิตแต่มีเงินงบประมาณสำหรับจ้างผู้อื่นผลิตให้ก็นับรวมอยู่ในข่ายของการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ด้วย

5. ผู้วิจัยได้อาศัยหนังสือ "ผลงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามงบประมาณรัฐบาล พ.ศ. 2509" และทำการสอบถามหัวหน้าหน่วยผลิตภาพยนตร์บางแห่งเพื่อเป็นแนวทางให้ทราบว่าหน่วยราชการใดทำการผลิตภาพยนตร์ของตนบ้าง

6. ผู้ที่ตอบแบบสอบถามได้แก่หัวหน้าหน่วยหรือหัวหน้าแผนกผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการแต่ละแห่ง

ความจำกัดของวิทยานิพนธ์

การวิจัยครั้งนี้อาจสรุปผลได้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากสาเหตุดังนี้

1. หัวหน้าหน่วยผลิตภาพยนตร์อาจตอบคำถามไม่ครบทุกข้อ หรือ ให้คำตอบไม่แจ่มแจ้ง เช่น ไม่อาจแสดงคาสติคียบางอย่างได้ เพราะไม่ได้รวบรวมไว้

2. แบบสอบถามบางข้อ มีข้อความที่สื่อความหมายไม่เหมาะสมกับผู้ที่ตอบบางคน

3. การวิจัยมุ่งศึกษาหน่วยราชการที่ทำการผลิตภาพยนตร์ของตนเอง อาจมีบางแห่งที่ยังอยู่ในระยะเริ่มงาน ผลงานยังมีไม่มากพอ บางแห่งยังไม่ได้ตั้ง เป็นหน่วยผลิตภาพยนตร์อย่างจริงจัง คาสติคิหรือข้อมูลที่ได้จึงอยู่ในวงจำกัด

4. สถิติตัวเลขเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการ อาจแตกต่างจากหน่วยผลิตภาพยนตร์ของเอกชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้เขียนได้ใช้วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าหาความรู้พื้นฐานจากตำรา วารสาร เอกสาร ของทางราชการทั้งไทยและต่างประเทศ ศึกษาจากวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีเนื้อเรื่อง- คำนการฉลิตภาพยนตร์ทั้งไทยและต่างประเทศ เพื่อนำมาอ้างอิง เปรียบเทียบและเป็นแนวทาง ให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในการสร้างแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตั้งสมมุติฐานของคำถามว่าจะศึกษาค้นคว้าปัญหา และอุปสรรคของการฉลิต ภาพยนตร์ในค่านใดบาง เพื่อให้คำถามเหล่านั้นแจ่มแจ้ง และครอบคลุมเนื้อหาอย่างแท้จริง
2. ทำการสัมภาษณ์บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยฉลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการ บางแห่ง เพื่อหาข้อเท็จจริงทั้งในค่านการบริษารงาน การฉลิต ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการสร้างแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. ทำการปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อกำหนด และวางขอบข่ายของการสร้างแบบสอบถามให้รัดกุมที่สุด- ก่อนที่จะนำไปใช้จริง
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ [Pretest] โดยให้หัวหน้าหน่วยฉลิตภาพยนตร์ ของหน่วยราชการที่เลือกแล้วจำนวน 3 แห่ง ทอบคำถาม เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่อง แล้วนำ มาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องนั้นให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วนั้นไปให้หัวหน้าหน่วยฉลิตภาพยนตร์ ของหน่วยราชการที่กำหนดไว้ทอบคำถามต่อไป
6. นำข้อมูลที่ได้นำจัดประเภท เสนอค่าเป็นตัวเลข โดยจัดแยกเป็นตารางแล้วหา ค่าสถิติโดยวิธีคิดเป็นร้อยละ

ในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๑ ฉบับ โดยพยายามสร้าง คำถามให้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการทราบให้มากที่สุด ทั้งได้ทำการตรวจแก้ไขหลังจากนำแบบ ทดสอบไปลอง [Pretest] อีกด้วย จึงหวังไว้ว่า เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มากพอ

สมควร แบบชอบตามทั้งสี่แบบออกเป็น 8 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายในการผลิตภาพยนตร์ว่ามีอะไรบ้าง? ทำการผลิตภาพยนตร์ประเภทใดมากที่สุด และน้อยที่สุดตามลำดับ ประโยชน์ของภาพยนตร์ที่ผลิต มุ่งต่อชุมชนประเภทใด ? หน้าที่อื่น ๆ ของหน่วยผลิตภาพยนตร์มีอะไรบ้าง เช่น การให้การ ศึกษาอบรม การวิจัย การบริการด้านต่าง ๆ เป็นต้น

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุในการผลิตว่าหน่วยผลิต ภาพยนตร์แต่ละแห่งมีอะไรบ้าง ? อยางละเท่าไร ? แขนง หรือยี่ห้อใด ? มีสถานที่ทำงาน เพื่อการผลิตภาพยนตร์โดยเฉพาะหรือไม่ เช่น ห้องถ่าย [studio] ห้องล้างฟิล์ม ห้อง ตรวจจกคัทต่อ ห้องเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุ ห้องบันทึกเสียง เป็นต้น

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับกำลังคนที่ทำงานในด้านการผลิตภาพยนตร์ว่า มีเจ้าหน้าที่ ทำงานจำนวนเท่าไร ? มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนั้นนานเท่าไร ? มีคุณวุฒิระดับใดบ้าง แต่ละคนมีอัตราเงินเดือนอยู่ในขั้นใด ? หัวหน้าหน่วยมีพื้นฐานทางโศกทัศน์ศึกษาเพียงไร ? การแบ่งสายงานของหน่วยผลิตภาพยนตร์นั้นแบ่งออกเป็นหน่วยใดบ้าง

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับงบประมาณปัจจุบัน ที่หน่วยผลิตภาพยนตร์ได้รับ เพื่อจัดซื้อ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ว่าได้รับจากใครบ้าง ? จำนวน งบประมาณที่ได้รับในปัจจุบัน และที่ควรจะได้รับในปีต่อไป (ที่คิดว่าพอเพียงจะปรับปรุงการผลิต ภาพยนตร์ให้โดยลดีทั้งปริมาณ และคุณภาพ) เป็นเท่าไร ? ค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าฟิล์ม และค่าล้างฟิล์ม ยังมีค่าใช้จ่ายอะไรอีกบ้าง ? การผลิตภาพยนตร์แต่ละประเภท ทั้งชนิดคำ-ขาว และสี เฉลี่ยแล้วใน 100 ฟูท จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่าไร ? ภาพยนตร์บางประเภทที่ไม่ได้ทำ- การผลิตเอง เช่น จ้างผู้อื่นผลิต เฉลี่ยแล้วใน 100 ฟูท จะต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณ เท่าไร ?

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับวิธีดำเนินการผลิต และ ผลงานการผลิตภาพยนตร์ว่า ในการถ่ายทำภาพยนตร์มีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง ? ขบวนการผลิตภาพยนตร์ทำเองโดยตลอด หรือไม่ ? ภาพยนตร์ที่ผลิตเป็นภาพยนตร์ชนิดใด เช่น ขาวดำ สี เงียบ หรือ เสียง การบันทึก

เสียงของบนฟิโอมภาพยนตร์ใช้ระบบใด ? Single System หรือ Double System
ใช้ฟิโอมชนิดใด และใช้ฟิโอมมากที่สุดใน ? ของงานการผลิตภาพยนตร์ คำขาว และสี ปี 2510-11
เฉลี่ยแล้วมีจำนวนกี่เรื่อง ? แต่ละเรื่องทำภาพพิมพ์ หรือ Print เป็นกี่ Print ภาพ
ยนตร์แต่ละประเภทที่ผลิตส่วนมากกำหนดความยาวประมาณเท่าไร ? ภาพยนตร์แต่ละประเภท
ที่ผลิต เฉลี่ยแล้วสิ้นเปลืองฟิโอมจริง ๆ ประมาณเท่าไร ?

ตอนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นในร้านค้าต่าง ๆ
เช่นมีการบริการให้ยืมหรือไม่ ? บุคคลประเภทใดที่มีสิทธิยืมได้ ? ระเบียบ และหลักเกณฑ์
การยืมมีอะไรบ้าง ? เช่น ผู้ยืมที่อยู่ต่างจังหวัดมีสิทธิยืมหรือไม่ ? ใครเป็นผู้จ่ายค่าเสียหาย
ที่เกิดขึ้นกับฟิโอมภาพยนตร์ที่ยืมไป ? มีการกำหนดควนส่งคืนหรือไม่อย่างไร ? ในการ
ยืมมีการเขียนใบยืมหรือไม่ ? มีใบประเมินผลภาพยนตร์ให้ยืมหรือไม่ ? สถิติการบริการให้
ยืม การใช้ภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่กิจการต่อประชาชน เช่น ทางโทรทัศน์ หรือ นอกสถานที่
ทั้งใน และนอกประเทศ เฉลี่ยแล้วเดือนละกี่ครั้ง ? ภาพยนตร์ที่ยืมมีคู่มือหรือเอกสารสำหรับ
แจกผู้ชมหรือไม่ ?

ตอนที่ 7 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับอุปสรรค ที่ทำให้หน่วยผลิตภาพยนตร์แต่ละแห่งไม่อาจ
จะดำเนินงานไปด้วยความราบรื่น และโดยสถิติเท่าที่ควร เช่น ค่าเช่าเครื่องมือ อุปกรณ์ และ
วัสดุในการผลิต กำลังคน งบประมาณ สวัสดิการ การบริหารงาน การบริการ และอื่น ๆ
เป็นต้น

ตอนที่ 8 เป็นคำถามเกี่ยวกับโครงการในปัจจุบัน และอนาคตในร้านค้าต่าง ๆ เช่น
ในร้านค้าความมุ่งหมายในการผลิตภาพยนตร์ว่าจะเน้นหนักในสาขาใดบ้าง เป็นต้นว่าค่านาชาฮาร
ค่านาการประชาสัมพันธ์ ค่านาการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่กิจกรรม ค่านาการศึกษา และ
การฝึกอบรม หรือ การบันเทิง ? ในค่านาปริมาณการผลิตจะเพิ่ม หรือลดจำนวนลงหรือไม่ ?
แผนงานต่าง ๆ ควรจะมีการปรับปรุงอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้การดำเนินงานค่านาการผลิต
ภาพยนตร์ของหน่วยราชการเจริญก้าวหน้า ทั้งในค่านาปริมาณ และ คุณภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

คุณค่าของการศึกษาเกี่ยวกับภาวะทุพโภชนาการและอุปสรรคของการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการในประเทศไทย สรุปได้ดังนี้ :-

1. จะได้ทราบความเคลื่อนไหว และความเจริญก้าวหน้าในด้านการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการว่ามีลักษณะและรูปแบบการดำเนินงานอย่างไร ?
2. จะได้ทราบว่าผลงานที่ผลิตจะได้รับประโยชน์คุ้มค่ากับแรงงานและเงินที่ลงทุนไปหรือไม่
3. จะได้ทราบว่า การผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการทั่ว ๆ ไป มีปัญหา และอุปสรรคในด้านใดบ้าง เมื่อพบสาเหตุก็จะได้หาวิธีการที่เหมาะสมทำการแก้ไขปรับปรุงต่อไป
4. ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อคิด และข้อเสนอแนะ คอยูที่ทำหน้าที่บริหาร และรับผิดชอบในการวางนโยบาย กำหนดแผนงานให้รัดกุม เพื่อผลงานที่มีประสิทธิภาพในอนาคต
5. ในด้านการศึกษา การศึกษาและวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานบันการศึกษาทั่วไป ที่กำลังดำเนินการผลิตนิสิต นักศึกษา ที่จะไปทำงานทางด้านโสตทัศนศึกษา ในสถานทีราชการ หรือสถานบันอื่น ๆ จะเป็นเสมือน ภูมิหลัง [Background] ให้นักศึกษาเหล่านั้นได้เตรียมหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะไปเผชิญกับงานจริง ๆ ในอนาคต

สรุปประจำบท

ปัจจุบันนี้วงการการศึกษา และธุรกิจทั่วไป ต่างยอมรับว่าภาพยนตร์มีบทบาท และอิทธิพลต่อวงการต่าง ๆ ของสังคมเป็นอย่างมาก กระทรวงทบวงกรมแทบทุกแห่งของประเทศไทย ส่วนมากต่างมีหน่วยผลิตภาพยนตร์ของตนเอง และมีชื่อเรียกต่าง ๆ เช่น หน่วยโสตทัศนศึกษา

หน่วยอุปกรณ์ หน่วยประชาสัมพันธ์ หน่วยส่งเสริมและเผยแพร่ หรือหน่วยแดงขาว เป็นต้น
 แต่ละหน่วยเหล่านี้ต่างก็มีจุดหมายคล้ายคลึงกัน คือ ทำการผลิตภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่กิจกรรม
 เสนอผลงาน ชาวสาร และความรู้ต่าง ๆ ต่อประชาชน แต่ความมุ่งหมายทั้งกล่าวข้างต้นจะ
 บรรลุถึงเป้าหมายใดก็จำของอาศัยผู้ผลิตที่มีความรู้ที่มีประสบการณ์และความชำนาญทั้งด้านวิชา
 การ และเทคนิค มีอุปกรณ์ เครื่องมือ และวัสดุในการผลิตพร้อมเพียง มีความสามารถที่จะ
 เลือกผลิตภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับความต้องการของหน่วยราชการและของผู้ชม [Audience]
 ซึ่งเป็นประชาชนด้วย แต่ตามความเป็นจริง หน่วยผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการทั่ว ๆ ไป
 นั้น ส่วนมากยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร เป็นคนว่า ยังขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ และ
 วัสดุ ตลอดจนบุคคลที่จะทำงานในค่านนี้ จึงกลายเป็นปัญหา และอุปสรรคในการทำงานเป็น
 อย่างยิ่ง กวядสาเหตุดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะมุ่งศึกษาถึงปัญหา
 และอุปสรรค ของการผลิตภาพยนตร์ของหน่วยราชการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์
 เพื่อหาทางแก้ไข และชักข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ตลอดจนหาข้อเสนอแนะอันจะเป็นแนวทางแก
 ผู้บริหารได้แก้ไขปรับปรุงต่อไป การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรเฉพาะหัวหน้าหน่วยผลิตภาพยนตร์
 ของหน่วยราชการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และไม่ได้ทำการใช้สุ่มตัวอย่างเลย